

Fatálně krizové situace současné Evropy v globalizovaném světě

A) Počátek dlouhodobé masové migrace běženců do Evropy

od jihu, jihovýchodu a východu (obvykle za pomoci pašeráků lidí, kde jsou infiltrováni i džihádští teroristé), což znamená bezpečnostní, politické, kulturní a ekonomické ohrožení zemí Evropské unie a jejich demokratických hodnot.

Prísun běženců je ze dvou hlavních zdrojů:

a) Arabské země s válečnými střety: většinoví sunnitě, kteří obsadily části Sýrie a Irák, kde vytvořili chalífát („Islámský stát“), vůči menšinovým šiitům (hlavně v Íránu), příp. Kurdům a dále v nestabilním území od rozvráceného Afghánistánu po severní Afriku s džihádem (a právem šaría), přičemž zásadní je i natalita v arabských zemích a za současné situace neschopnost uživit přírůstek obyvatel a tedy jejich nezbytné přelévání do okolí

b) Postupně dezertifikované - zpouštějící se země, zejména Sahelu tj. tropické oblasti subsaharské Afriky: Somálsko, Džibutsko, Eritrea, Etiopie, Súdán, Čad, Niger, Mali, Mauretánie, Gambie, Senegal, Kapverdy.

V r. 2014 to bylo již 60 mil. běženců, kteří nejprve dlouhodobě pobývají v blízkých klidných vedlejších zemích, např. Turecku, Jordánsku a Libanonu, převážně v uprchlických táborech. Časové řešení uvedené problematiky současné migrace do Evropy, vyvolané zejména válčením v arabských zemích: džihád sunnitů a šiitů, je možno označit jako novodobou „třicetiletou“ válku, která začala 11.9.2001 teroristickým útokem na „dvojčata“ v New Yorku a následnou válkou v Íránu od r. 2003 vč. dlouhodobého válčení v Afghánistánu a válečných rozbrojů a teroristických útoků v Africe. **Většině politiků však uniká celostní pohled a přijetí vhodných opatření.** Potřebné je sledovat migrační politiku i jinde, např. Austrálie, USA, Kanada, SAR, nebo opatření k ochraně pobřežních vod, např. Somálska. V současnosti je největší podíl uprchlíků z arabských zemí, zejména Sýrie, Afghánistánu, Somálska, Kosova ... Na TV kamery se vyjadřuje řada z nich, ale žádné informace jim EU neposkytuje na místech jejich koncentrace. Přestože počty úředníků a byrokratických příkazů neustále vzrůstají, EU nedokáže regulovat živelné proudění migrantů. **Proč na hlavních vstupních a shromažďovacích „pointech“ nejsou na tabulích základní informace v angličtině a arabštině ?** Neschopnost EU na řešení zásadních problémů je projevila již v „jugoslávské“ válce. Chytrá země by chyťte „lovila chytré hlavy“ již v první běženecké vlně (kde jsou převážně bohatší, vzdělanější a akceschopnější osoby). My se stále jen divíme, měli bychom se však divit naší nevědomosti a neschopnosti zvládnout dlouhodobě narůstající problematiku, neboť **běženecké vlny teprve začínají !** Zatím došlo k rozhodnutí, že ekonomičtí migranti z Balkánu nemají být přijímáni. Novinkou je, že Německo, které přijímalo migranty s „otevřenou náručí“ (jako gastarbaitry) změnilo kurz a začíná uplatňovat vnitřní ostrahu svých hranic. Německo však silově prosadilo přerozdělovací systémy (které uplatňuje u sebe) i pro celou EU, avšak silová nařízení obvykle vedou do pekel. „Výborná“ je rada zajištění edukace běženců a pokud možno jejich nesoustředování, jež vede k vytváření sociálně vyloučených ghett, přičemž v řadě západních měst již tato situace nastala s doprovodnými nepříznivými sociálními jevy, je třeba zvažovat zkušenosti s dosavadním multikulturalismem (ale i někdejší s fašismem). Potřebné je vycházet z arabské mentality a dlouholetých tradic. Již samotný urbanistický model tradičních arabských sídel je zcela odlišný: k okolí ohrazený a uzavřený dům a zcela nelogická komunikační síť - zřejmě vše z obranných důvodů i vůči sousedům. A to nemluvíme o nábožensky povinném požadování okolí ke konverzi na islám, opačná konverze, resp. opuštění islámu se trestá smrtí. Islám je nejen náboženstvím, ale i ideologickým politickým hnutím. Základní „zákon“ islámu Korán obsahuje části neslučující se s Listinou lidských práv. Asi se ani nehodí poukazovat na u nás požadovaný hostitelský křesťanský soucit a na druhé straně často nekřesťanské - islámské požadavky. Nesporným **zájmem muslimských militantních agresorů v dobitém území, označovaném jako**

„Islámský stát“ / chalífát, je dále expandovat a rozvrátit západní civilizaci. Proto je vhodné jako protiklad uvést řadu čínských městských komunit, které velmi dobře fungují ve všech kontinentech.

B) Ideologicky prosazovaná výroba „virtuální divočiny“ bezzásahovostí přírodních procesů ve zkulturněných biotopech národních parků, požadovaná na polovině, současně snad na „jen“ na 26 % území, oproti oficiálním 8,5 %, vč. „vyhánění“ obyvatel.

Dosavadní zkulturněné biotopy jakou násilně ideologicky převáděny rozsáhlým rychlým uschnutím smrčín kůrovcovým žírem, tedy jakousi „suchou revolucí“ na virtuální „divočinu“ bez ohledu na nezbytný skutečně vědecký ekosystémový asistenční přístup. Typické pro ideologie je, že nevnímají rizika a nemají zodpovědnost. Požadavek výroby divočiny je ve skrytém zájmu západoevropských zemí - ekonomicky a konkurenčně oslabit východní země pomocí takto naoktrojovaných požadavků bezzásahových přírodních procesů (na Šumavě tichým požadavkem Bavorska: když jste nás vyhnali, ač jsme tam uměli hospodařit, tak ať tam máte divočinu s predátory, neboť v r. 1945 došlo odsunu téměř 2,5 mil. Němců a následně ke vzniku „železné opony“). Stačí sledovat přístup ke kůrovcové kalamitě na Šumavě či ve Skalistých horách (USA a Kanada), zejména jejich řešení a dopady. U nás docházelo k záměrnému rozšiřování epidemie z důvodů nejrychlejší likvidace „nepřirozeného“ lesa (původně označovaného jako unikátní klimaxové smrčiny) a jeho náhrady „přírodním lesem“. Další zkušenost pro ideology bezzásahovosti by mohly poskytnout kalamitní škody způsobené endemickým výskytem houby kloubnatky smrkové / Gemmamyces piceae v Krušných horách (které AOPK také připravovala k velkoplošné ochraně) na celoplošně introdukovaném smrku pichlavém / *Picea pungens*, jenž po imisních škodách nahradil domácí smrk ztepilý / *Picea excelsa*, ale i na omorice / *Picea omorica*, smrku sivém / *Picea glauca* a omezeně na domácím smrku ztepilém / *Picea excelsa*. Pochopitelně odolnější jsou smíšené lesy.

Současná situace rigidně chráněné Šumavy, kde ideologicky uschly hřebenové smrčiny při státní hranici v délce 41 km, se stává fatální, neboť ztrácí svou zásadní vodohospodářskou funkci, zejména vysycháním rašeliníšť a rychle se snižující biodiverzitou, takže je výrazně horší než nechráněného Pošumaví. Potřebný ekosystémový asistenční management je vzhledem ke vzrůstajícím stresovým faktorům u nás současnými „ochranářskými vůdci“ jako „veteš“ přehlížen. Dábelským úmyslem je vybudování evropského zeleného pásu - což je jakési obnovené „železné opony“ ve vybraných „východních“ zemích, charakteru úředně střeženého „vojenského území“, které je zneprístupňováno, přičemž ekologicky se degraduje a demograficky a ekonomicky propadá. Záměr výroby virtuální divočiny je požadován kariérami ideology, „zkušebně“ na Šumavě, kde dochází k rozsáhlým škodám - zatím přes 100 mld. Kč, rychlému snižování biodiverzity a zejména omezování vodohospodářské funkce vysušováním rašeliníšť. Dále jsou zásadně likvidovány výchovně-vzdělávací funkce znemožňováním bezprostředního fyzického kontaktu návštěvníků (převážně jsou povoleny „průhony“), trvale jsou vytěsňováni obyvatelé (zejména ztrátou práce). Vylidnění a vytěsnění hospodářů v území je fatálně kritickou skutečností nejen k zachování biodiverzity, ale i vzhledem k migraci běženců přes Šumavu - každé území potřebuje svého hospodáře. Zcela zásadní jednostranný pohled prezentuje Ochrana přírody 2/2015 v úzkoprofilovém pojetí fanatika divočiny Pavla Hubeného, zaměřeném na bezzásahovou výrobu „přírodního“ smrkáče na Šumavě. Ten ve svém výsledku znamená ekologicky degradovaný biotop nestabilního chlumu s velmi nízkou biodiverzitou, s rostoucím zastoupením expanzivních příp. invazních taxonů, příp. patogenů, vysušováním vodohospodářsky nedoceněných rašeliníšť a erozními škodami ! Z uvedeného pohledu bezzásahové výroby divočiny bez zpětných a širších vazeb se zcela vytrácí skutečnost, že člověk je integrální součástí přírody i nezbytnost participativní demokracie, přičemž jiné názory jsou pro ideology bezzásahovosti nepřijatelné a proto jsou trvale hlídány, aby nebyly zveřejněny, publikovány a medializovány!

V naprostém protikladu je však nová Charta evropského plánování ECPT-CEU z r. 2013, sledující potřeby propojenosti životního prostředí, udržování ekosystémů, biodiverzity, moudré využívání přírodních zdrojů (zejména vody a půdy), obnovu krajiny a minimalizaci současných hrozeb a potencionálních dopadů. Podobné požadavky jsou v Biosférických rezervacích UNESCO, kde je záměr vytvářet soulad existence obyvatel a zachování hodnot přírody - ty však nejsou ani formálně vedeny na našem MŽP ! Čím rozsáhleji a déle bude uplatňována zločinná bezzásahovost, tím obtížněji a nákladněji bude třeba napravovat vzniklé škody, v některých případech však dojde k trvalému narušení ekologické stability území. Uváděné množství příkladů ze všech kontinentů a stovky údajů prezentované ve zpracovaných publikacích Šumava a její perspektivy I, II a Květena světových regionů v ekologických souvislostech I-VIII, vycházející z dlouhodobých skutečností, ideology bezzásahovosti nezajímají. Ideologové divočiny pouze mediálně fabulují přínosy svých naivních představ a to, že dochází k jedinečné transformaci / konverzi na přírodní společenstva (např. poukazem na to, že přece jen rostou nějaké nové smrčky, ale převážně z předchozích matečných generací). Ideologickou skupinkou kariérních teoretiků nezodpovědně prosazovaná bezzásahová virtuální divočina s predátory a vyloučením lidí je vnucována díky neschopnosti celistvého chápání celé široké problematiky vč. globálních souvislostí. Uvedená situace bude ve svých výsledných dopadech fatální (známe i dlouhodobý experiment někdejšího, v minulosti dobře míněného, budování monofunkčních panelákových sídlišť pro poválečné lidské komunity, jejichž negativní dopady, zejména sociální, dnes stále výrazněji pociťuje kulturní svět např. v Paříži, ale i východním Německu). Nastupující klimatická změna reprezentovaná predikovaným suchým obdobím je synergicky zhoršována požadovanou „suchou revolucí“ při ideologickém vytváření virtuální divočiny. Většina našich lesních porostů je vitálně oslabená, což dává předpoklad dalšího fatálního kúrovcového vývoje. „Náboženská“ ideologie přírodních procesů, z neznalosti principů spolupráce nás vede k rozsáhlým škodám ! V současnosti došlo k další mediální bublině z Hnutí Duha o hrozbách Fitness Checku Naturových směrnic, „čímž je údajně ohrožena ochrana přírody v Evropě“ (<https://naturealert.eu/es>). Současná správa NPŠ vedená (dlouhodobě pověřeným, pak bez výběru designovaným) fanaticem divočiny Pavlem Hubeným, se úporně snaží mediálně napravit obraz Správy, která vymezila rozsáhlou nepřístupnost: krátké poválky pro turisty s omezenou pohyblivostí, vyjížděky kočárem nebo elektromobily po „průhonech“, obory pro spárkatou zvěř (které do NP nepatří).

C) Dlouhodobé střetové mocenské zájmy

a) **Politických pólů USA a Ruska o „vazalství“ ekonomicky slabších zemí, např.**

- o Řecko

- o Ukrajinu a Krym

- o Afghánistán, nověji Irák a návazně Sýrii (islámský chalífát),

kde však jsou i zájmy Íránu, Saudské Arábie ale i Turecka a odvozeně Izraele.

Potřebné je uvést, že EU má téměř 500 tis. obyvatel, USA 320 tis. obyvatel, Rusko 150 tis. obyvatel, přičemž stabilizátorem ekonomického vývoje světa je Čína s 1,37 mld. obyvatel. Protože největší země Rusko je relativně málo osídlená, vyváží zejména nerostné suroviny a jako politická velmoc i zbraně. Zatím se po celém světě skrytě i neskrytě bojuje zejména o nerostné suroviny, v současnosti začíná také boj o vodu. Nutná je ekonomická diplomacie, neboť čím budeme bohatší, tím více můžeme pomáhat. Sociální pohledy musí být vždy v podtextu diplomacie, nevhodné je politikaření s „plamenným“ obhajováním štítu lidských práv, což svědčí jak o neznalostech globální problematiky, tak potřebách a možnostech jejich řešení. Takto jsme přišli o množství trhů ve světě, kde jsme byli nahrazeni jinými zeměmi, ale i o možnost bezprostřední komunikace s nimi. Vzájemná komunikace je základem mírové stability světa. Primitivní politikaření spočívá v kritice kohokoliv, kdo z vedoucích politiků např. navštíví Rusko či Čínu, protože z medií někdo „pohotově“ uvede, že s „těmi“ se pro jejich chování „nekamarádíme“ (naše domácí chování však ze zásady nekritizujeme).

Specifický je i přístup bohatých arabských zemí k migrantům a nezáměr na řešení arabských migračních problémů - poslední nabídnutou iniciativou je výstavba několik set mešit v zemích, kde se muslimové usídlí. **Neschopnost Evropy (EU) na řešení nejen příčin, ale i následků vznikajících problémů** se promítá do medializovaného prohlašování křesťanské sounáležitosti avšak nevnímání požadavku nekřesťanské - islámské „pomoci“! Další odůvodňování přijímání migrantů je, že Evropa stárne a potřebujeme pracovní síly. Jak fungují media EU např. oproti TV Al-Džazíra v Kataru ? Stačí odhlédnout se na povinnou pouť do Mekky, kde se ušlape až tisíce souvěrců - avšak ten, kdo při této pouti zemře, putuje rovnou do nebe ! Specifické je, že u nás doposud nebyl zájem řešit prioritní válečné střety (např. v Sýrii vyprovokované „arabským jarem“ v r. 2011 se záměrem svrhnout autoritativně despotickou vládu Bašára Asada), ale pouze jejich dopady. Podle ministra A. Babiše má EU impotentní politiky, kteří neřeší problém, tj. válku v Sýrii (na níž se i EU podílela dodávkami zbraní).

b) Lídr EU Německo na výrobu „virtuální divočiny s predátory“ ve střední a východní Evropě (ve vazbě na snížení konkurenceschopnosti), prioritně v ČR, SR, dále v Polsku, Bulharsku, Rumunsku a na Balkáně (státech býv. Jugoslávie) oproti situaci v „západních“ zemích. Jako drobný příklad postačí: česká Škoda Octavia nemůže být lepší než německý VW Passat v rámci koncernu Volkswagen. Dnes se dokonce hovoří o německém morálním imperialismu (vzhledem k povinným kvótám příjmu běženců).

Erudovaní lidé se širokým rozhledem dokáží problémy předvídat a jít jim naproti - to neplatí pro krátké pohledy a tupou ideologii výroby divočiny, která čeká jak se projeví stresové faktory klimatických změn či pro řešení postupujících migračních vln. Morální lidé sledují veřejný zájem, tedy obhajují pozitivní společenský vývoj, kariéristé prospěch osobní či své partičky.

V současnosti nastává poněkud unikátní situace, kdy domácím obyvatelům se zakazuje vstup do řady rigidně chráněných území vyráběné virtuální divočiny, běženci se však neptají a tak budou využívat i těchto prostorů. Každé území by mělo mít svého skutečného hospodáře, který dokáže spolupracovat s přírodou !

Další investigativní informace o ideologizaci, povrchním a módním přihlouplém politikaření vč. medií a TV):

- P. Valtr a kol.: Civilizační extrémý současnosti, 2013, mj. specifikuje problematiku rozvíjející se a dnes již nezvládnuté problematiku občanské války v Sýrii i problematiku arabských zemí (která „pro jistotu“ nebyla uvedena v nadpise)

- P. Valtr a kol.: Současná Čína a my očima Evropanů, 2013, vysvětluje významnou úlohu Číny jako stabilizátora světové ekonomiky ale i dlouhodobou problematiku vnitřního vývoje vč. Tibetu - nesmyslné je politikaření a „nekamarádění“, pramenící z nedostatečného celostního pohledu na obchod a politiku (rádi se předvádíme poukazováním na nevhodné politické chování jiných, ne naše, už Přemyslovci ale uměli lépe obchodovat s Čínou než současní „nabobtnalí“ straničtí aktivisté, avšak politicky „nepříjemnou“ skutečností je, že v Číně jsou peníze, v USA trvale chybí)

- P. Valtr a kol.: Šumava a její perspektivy I,II, 2012, vysvětluje zavádění zločinné primitivní ideologie výroby virtuální divočiny při vyhánění obyvatel a turistů zástupným důvodem rušení tetřeva (tedy exorcismus: vše lidské musíme zničit, „neboť je to ďábelské“, resp. nepřirodní), protagonisté nezvládli širší a zpětné vazby, ani ekologické principy a zákonitosti

- P. Valtr: Květena světových regionů v ekologických souvislostech I-VIII, 2015, vyprovokována ideologickou tupostí „avantgardních“ kariéristů, kteří nezvládají celostní pohled a proto k silovému prosazení se v používaných metodách přibližují dvěma předchozím zločinným ideologiím, pod tichým heslem: světové zkušenosti a trendy hláсанé odpůrci násilně zlomíme ! (zejména naoktrojováním, upravenými jednoúčelovými zákony, likvidací neliberálních pracovníků, vyloučením obyvatel z přírody ...)

- www.hnutizivot.cz

Pod čarou k ideologii naoktrojované výroby „virtuální divočiny“

Krise narušení ekologické stability a krize narušení společenské stability vychází ze stejného základu: nedostatečného sociálního vnímání přírody a lidí a jejich harmonické sounáležitosti.

Ti kdo aktivně sledují ekologický vývoj různých krajín po velkou část století, ti kdo znají globální biodiverzitu a její ovlivňování, ti kdo sledují globální degradaci vegetačního krytu a rozšiřující se pouště a ekologickou nestabilitu, ti kdo zažívali biologické cykly v různých světadílech, ti kdo zažili „vzkříšení jedinečného skutečně přírodního Yellowstonského NP po rozsáhlém požáru, ti kdo ví, jak se dokáže obnovit vegetace z historických diaspor po odhrnutí velké vrstvy navršené země, ti kdo vytvářeli znalecké vyjádření imisních škod na českých lesích matematickým modelováním mezikontinentálních cirkulací a složení emisních vleček, ti kdo se aktivně snaží o celospolečensky prospěch: zajištění ekologicky stabilního vývoje, ti se nemohou se smířit s dětsky primitivní obhajobou bezzásahové „přírodní divočiny“ počítáním nových smrčků „přírodního“ a ve skutečnosti ekologicky ještě labilnějšího, degradovaného monokulturního lesního chlumu „virtuální divočiny“. Přírodně vyrobený degradovaný biotop predikuje vývojově další generační velmi problémovou obnovu a trvale nepříznivou rozsáhlou paletu narůstajících environmentálních, ekonomických i sociálních problémových jevů ! Znalcům stačí projít krajinou a ví, ideologové ale dlouhodobě nedokáží vnímat ani realitu, ani trendy, natož zajišťovat odpovědné reakce !!! Na závěr vtíp z justiční praxe: svědek viděl ale neví, znalec neviděl ale ví, soudce neviděl, neví, ale rozhoduje. **U uskutečňované ideologie je to jiné: svědci vidí, ale kromě praktiků neví, znalci vidí a ví, ideologové neví, ale prohlašují a protože jsou ve střetu jak se svědky, tak se znalci, musí ostatním zakazovat přírodu a bez konsensu a vědeckého posouzení stavu a fatálních vývojových trendů nařizovat neopodstatněné vymezování stále dalších území „ponechaných přírodě“ vč. vyhánění návštěvníků a obyvatel. To, že se díky jejich naoktrojování „divočiny“ prohlubují zločinné škody, je jim jedno !**

Asi je potřebné zmínit i situaci našich medií: obvykle kampaňovitě a „sofistikovaně řeší“ nějakou „kauzu“ (dokonce i TV redaktoři obhajují „svou obecnou“ pravdu, přičemž chybí průběžné, návazné a korektní informace, tak jak je to běžné v solidních médiích. Jmenujme např. erudovaného Zdeňka Veliška a vzpomeňme na jedinečné komentování osob a dějů Přemka Podlahy, který „nehrál na sebe“. Jiné než „oficiální názory nejsou „jako kacířské“ u nás obvykle zveřejňovány a to ani jako oponentní v odborném tisku (např. Ochrana přírody), nebo současně dehonestovány (např. Živa).